

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

Nr. 218 | 14 - 27 decembrie | 2020 | Anul VIII

apariție bilunară

Din nou la școală

Părintele Paroh Mihai GOJGAR

Că de n-ar fi, nu s-ar mai povesti

Ana-Maria BURCHI

Pomul de Crăciun și tradiția ortodoxă

Ierótheos Vlachos, Mitropolit de Nafpaktos

NOILE TITLURI

Editorial

Din nou la școală

Asociația Tadeu

Că de n-ar fi,
nu s-ar mai povesti

Tradiții

Moș Ajunul și colindul
de Moș Ajun (24 decembrie)

Legende

Pomul de Crăciun
și tradiția ortodoxă

Reflecții

Cum putem învăța copiii...

Psihologie

Învățătura psihologică
și morală a basmelor

Pateric

„Lăsați cititul,
haideți să ne rugăm!”

Liturgică

Ceasurile Împărătești
în Ajun de Crăciun

Catehism

Mersul cu icoana face simțită
prezența Fiului Întrupat

Creștinismul în lume

REDACTIE

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

ISSN 2393-4859
ISSN-L 2393-4859

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ și DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Ana-Maria BURCHI, Oana IVAN,
Bogdan NICOLAESCU

Foto Coperta 1: Andreea DOBRESCU

Din nou la școală

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

Nu, în titlu nu am anunțat revenirea la modul tradițional de învățare, adică în bănci, și nici nu am îndemnat la recentrarea vieților noastre pe studiu și înțelegerea realităților naturale și supranaturale. Pur și simplu, mă gândeam să împărtășesc cu dumneavoastră sentimentele pe care le încerc de lângă laptop-urile fetelor mele când se desfășoară orele online. Cât de multe lucruri schimbate! Dacă nu participați la fenomen fie din ipostaza profesorului, fie din a părintelui sau a bunicului, vă vine greu să acceptați că dinamica didactică s-a modificat atât de mult în ultimul timp. Evident, tentația ar presupune să punem în paralel doar ultimii doi ani, dar dacă am compara cu strategiile școlare de acum două-trei decenii, dacă nu și mai mult, nici nu ați crede că acum se face școală. Trezit cu o oră mai devreme? Spălat pe ochi? Pregătit hainele de cu seară? Mic dejun, ceai cald? Nici vorbă. Unele voci chiar trec noul fenomen al învățământului online la beneficii pentru că se ecomisesc timp și bani. O analiză imatură, care nu ia în considerare nenumăratele boli cauzate de sedentarism, obezitate, lipsă de sport, consum excesiv de internet, tulburări de somn ș.a.

Să vorbim despre nivelul cunoștințelor? Aici ar fi două lucruri de discutat. Primul: apariția unor discipline menite să acomodeze copiii cu actualitatea; tehnologia informației înlocuiește gherghelul și traforajul, menghina și acul de cusut. Probabil, melancolia mă face să jinduiesc după cele din urmă și să ridic o sprânceană la prima. Apoi, fac un efort de memorie să

îmi dau seama dacă temele noastre erau mai multe sau mai grele, mai obositoare sau mai clare în cerințe. Nu stau bine cu memoria. Cert este că mă simt bine când pot rezolva probleme de Fizică și mă distrează întrebările de la Educație socială; la Desen am rămas o catastrofă.

Dincolo de analiza de specialitate a fenomenului educațional, pe care o vor face foruri, instituții și oameni abilitați, rămâne emoția pe care nu credeam că o voi retrăi. Știți, uneori, privești pe fereastră copiii care vin de la sau merg spre școală, treci pe lângă un teren de sport de școală sau auzi clopoțelul dinăuntru (evident, când aveam școală... Și sper să o reavem curând!) și te gândești: ce mi-aș dori să fiu din nou copil! Ei bine, pentru cei care au ocazia să trăiască perioada școlii online, scurtă sper!, vă doresc să stați din nou în... nu în bănci... fotolii... sau scaune, sau pe canapea...și să rememorați, pentru câteva clipe, ore sau cât puteți, parfumata și inegalabilul timp al copilăriei școlare.

„Nu există limite în posibilitățile omului educat” (pr. Dumitru Stăniloae).

Că de n-ar fi, nu s-ar mai povesti

Ana-Maria Burchi

Că de n-ar fi copilărie, nu s-ar mai povesti despre amintiri. Că de n-ar fi Moș Nicolae, n-am mai aștepta bucuria din ghetuțe. Că de n-ar fi oameni buni, n-ar exista surâsuri. De curând, am încheiat primul eveniment caritabil al iernii: „Fii ajutorul lui Moș Nicolae!”. Rezultatul: 45 de copii fericiți. Și-au scris cu gânduri sincere scrisorile și au așteptat cuminți (bineînțele, atât cât îi lasă copilăria!). Scrisorile lor au

ajuns în casele dumneavoastră și au început să prindă viață, luând forma păpușilor, a mașinuțelor, a cărților cu povești și a mult-doritelor dulciuri, căci acestea sunt formele pe care le poartă fericirea la vârsta copilăriei.

Ne-ați dovedit, și învățăm din generozitatea și bunătatea dumneavoastră, că, mai târziu, fericirea ia forma binelui pe care îl facem celor care au nevoie de noi. Vă mulțumim pentru faptul că ne sunteți mereu alături și pentru că ne ajutați de fiecare dată să transformăm în realitate povești și dorințe, gânduri și așteptări! Ne dorim să ajungem cât mai departe în călătoria faptelor bune și să credem cu tărie că doar împreună putem să dăm formă fericirii... Căci, de n-ar fi, nu s-ar mai povesti.

Foto: facebook.com/asociatiatadeu

Rubrică realizată: Oana IVAN

azm.gov.ro

Tradiții

Foto: Andreea DOBRESU

Moș Ajunul și colindul de Moș Ajun (24 decembrie)

Ajunul Crăciunului apare personificat în chipul unui moș cumsecade, frate mai mic a lui Moș Crăciun și despre care se spune că ar fi fost păstor de oi sau de capre. Acesta pare mai autohton decât Moș Crăciunul actual, importat din Occident (Santa Claus).

Ajunul Crăciunului reprezintă un moment deosebit care se petrece alături de cei dragi. Acum, se împodobește celebrul brad de Crăciun și se fac ultimele pregătiri pentru ziua ce va urma.

Colindul de Moș Ajun datează din vremuri străbune și creștine, fiind cel mai vechi mesaj dus de copii despre vestea Nașterii Pruncului Iisus, preluat din înțelepciunea tradițional-creștină de fiecare generație, ca moștenire spirituală, spre dăinuire în veacul veacurilor. Din punct de vedere etimologic, cuvântul *colind* deriva din latinescul *colo-colare*, care înseamnă „ceea ce trebuie respectat, cinstit”. Sunt persoane care susțin că acest termen vine de la latinescul „calendae”, care provine din „calare” (chemare).

Obiceiul colindatului are și menirea de a ne atrage atenția că este necesară pregătirea sufletească și trupească pentru ca Hristos să Se nască tainic în fiecare dintre noi. Colindele ne descoperă că Întruparea Mântuitorului are ca scop mântuirea neamului omenesc.

În trecut, nu se cântau colinde înainte de 6 decembrie, ziua cinstirii Sfântului Ierarh Nicolae. Cetele de colindători erau de mai multe feluri: cei mici plecau la colindat în prima parte a zilei Ajunului Domnului și cântau colindul „Buna dimineața la Moș Ajun”. Flăcăii satului colindau după lăsarea serii în mod deosebit la familiile care aveau fete necăsătorite. Fata din casa colindată avea datoria de a pregăti un colac pe care trebuia să-l dăruiască flăcăului pe care îl plăcea. Flăcăul păstra colacul dacă o îndrăgea pe fată, iar în caz contrar, îl așeza în stâlpul porții casei. Exista și obiceiul ca cei căsătoriți să colinde alte familii până târziu în noapte. De reținut: în trecut, fetele nu mergeau la colindat.

Pomul de Crăciun și tradiția ortodoxă

Ierótheos Vlachos, Mitropolit de Nafpaktos

Sunt de părere că obiceiul de a decora un pom la vremea Crăciunului nu este doar o simplă tradiție pe care am împrumutat-o din Vest și pe care ar trebui să o înlocuim cu alte obiceiuri mai ortodoxe. Nu am aprofundat istoria pomului de Crăciun și nici unde-și are acesta sorginea, dar cred că are cu adevărat legătură cu praznicul Crăciunului și cu adevăratul său înțeles.

În primul rând, bradul de Crăciun se află în legătură cu profeția Prorocului Isaia care spune: „O Mlădiță va ieși din tulpina lui Iesei și un Lăstar din rădăcinile lui va da” (Isaia 11, 1). Sfântul Cosma Melodul se referea la această profeție când a scris despre Hristos ca despre floarea care s-a ridicat din tulpina Fecioarei și din rădăcina lui Iesei. Rădăcina este Iesei, tatăl Prorocului David, toiagul este Regele David, floarea care a ieșit din rădăcină și din toiag este Născătoarea de Dumnezeu. Iar fructul născut de floare este Hristos. Sfânta Scriptură ne prezintă aceasta într-un chip atât de minunat. Așadar, bradul de Crăciun ne poate aminti de arborele genealogic al lui Hristos ca om, de dragostea lui Dumnezeu, dar și de curățirea fiecărui strămoș al lui Hristos. Iar în vârful pomului se află steaua care este

Foto: Mihai MIRCEA

Dumnezeu – Omul, adică Hristos. Atunci, pomul de Crăciun ne amintește atât de pomul cunoștinței, cât și de pomul vieții, în special de cel din urmă. Ne accentuează limpede faptul că Hristos este Pomul Vieții și că noi nu putem viețui sau să ne împlinim scopul existenței noastre dacă nu gustăm din acest Pom *dător de viață*. Crăciunul nu poate fi conceput fără Sfânta Împărtășanie și, desigur, pentru aceasta nu ne putem face părtași la îndumnezeirea în Hristos fără să fi biruit răul, atunci când ne-am aflat ispitiți în fața pomului cunoștinței binelui și răului, acolo unde este încercată libertatea noastră. Ne bucurăm și sărbătorim pentru că Pomul Vieții a înflorit din pânțele Fecioarei.

Cum putem învăța copiii că sărbătoarea Crăciunului înseamnă mai mult a dăru decât a primi ?

Poate ați prins și voi ideea aceasta, că uneori perioada sărbătorilor se transformă într-o aniversare în care uităm chiar de „aniversat”. Dacă nu v-ați pus până acum această întrebare, vă invit să vă gândiți: ce-ar fi să faceți petrecere de ziua voastră, să vă invitați prietenii, cunoscuții, toți să se bucure și să se distreze în lumina beculțelor, a artificilor, să mănânce toate bunătățile pregătite, dar să uite chiar de voi? Cam către asta ne îndeamnă toată cultura de consum a zilelor noastre, chiar dacă, încă, se mai aud colindele ce cântă Nașterea Domnului în difuzoare. [...] Cum îi explicăm copilului că sărbătoarea Crăciunului nu înseamnă doar „a primi”? Cum îi explicăm copilului sensul sărbătorilor? Iată două sugestii pe care le puteți lua în considerare:

Mai întâi, fiți atenți la prințesele de Crăciun! Dacă ai fete, ești mai mult sau mai puțin prins în mișcarea aceasta a prințeselor. Majoritatea păpușilor de pe rafturi sunt prințese din filme ce rulează pe canalele pentru copii. Dar nu știu cât de sănătoasă este această mentalitate pentru fetițele noastre. A nu se înțelege că e ceva greșit să-i spui fetei că e o prințesă și să o tratezi astfel în diferite ocazii. Dar în această perioadă, avem oportunitatea de a-i arăta și ei ce înseamnă a-i trata și pe alții - nu doar pe ea - ca și cum ar fi prinți și prințese. Cum puteți, tu și fetița ta, să faceți un om sărac, bolnav ori singur să se simtă special?

Or, schimbând un pic perspectiva, să vorbim despre un dar foarte la modă pe care băieții abia așteaptă să-l despacheteze: ultimul și cel mai tare joc video sau computer. Deși jocul video poate părea ceva foarte interesant și captivant, un părinte cu prezență de spirit va ști să-i pună limite copilului și va reuși să întoarcă febrilitatea jocului în favoarea cultivării răbdării: va stabili doar un anumit timp pe zi alocat

Foto: Andreea DOBRESU

jocului, în vreme ce restul timpului va fi ocupat cu activități mai folositoare, în care timpul său, pe care l-ar fi folosit pentru joc, să fie un dar pentru aproapele. Avem nevoie să-i învățăm pe copii mai degrabă să dăruiască decât să primească, să limităm ceea ce alegem să le dăruim pentru a-i învăța să aprecieze ceea ce au. Să simtă binecuvântarea faptului că au o casă calduroasă, haine și paturi confortabile.

Anotimpul darurilor... și pentru alții

Cea mai bună metodă pentru a-i vindeca pe copii de consumatorism în această perioadă este de a-i aduce în contact cu alți copii, aflați în situații foarte grele și de a găsi modalități de a-i ajuta. A-i duce în instituții pentru persoane defavorizate pentru a oferi acolo câte ceva, a sponsoriza o familie săracă. Copiii noștri își imaginează că fiecare familie își permite luxul de a se trezi în dimineața de Crăciun cu daruri sub pom, dar în realitate multe familii nu-și pot permite să cumpere un brad și își fac griji dacă vor avea ce să pună

pe masă.

Așa încât nu considerați că are cine să le dea, că sunt alții mai bogați ca voi, ori sunt alții care se ocupă de asta. Învățându-i pe copii să facă ei înșiși daruri celor aflați în nevoi, îi învățați să fie chiar asemenea lui Dumnezeu, Cel care ne-a făcut cel mai mare Dar: pe Însuși Fiul Său, născut într-un staul.

Foto: Andreea DOBRESCU

doxologia.ro

Ca părinți, ne revine sarcina de a-i învăța pe cei mici că „sărbătoarea de Crăciun” nu se referă doar la a primi lucruri noi, jucării sofisticate, ci și la a împărtăși dragostea cu alții. Este important ca ei să vadă la noi înșine acest comportament. Iar a dăruii timp și lucruri materiale nu trebuie să se limiteze doar la aceste momente de sărbătoare, ci există posibilități nelimitate tot anul în care întreaga familie să se dăruiască, dăruind din ce au primit de la Dumnezeu.

Ajutându-ne copiii să înțeleagă diferența dintre fericirea de moment, care dispare într-o clipă, imediat ce la TV apare o reclamă cu o jucărie nouă, și bucuria care durează, „procurată” prin actul dăruirii altruiste și al ajutorării aproapelui, nu doar că le facem „sărbători fericite”, ci le oferim chiar secretul prin care întotdeauna vor ști unde să caute bucuria.

ÎNVĂȚĂTURA PSIHOLOGICĂ ȘI MORALĂ A BASMELOR

Ciprian VOICILĂ

„A fost odată ca niciodată... pe când făcea plopșorul pere și răchita micșunele... pe când se băteau urșii în coadă; pe când se luau lupii și mieii de gât, de se sărutau, înfrățindu-se.” Mii de ani, cultura umanității a fost una eminamente orală. Prin intermediul poveștilor, bătrânii care acumulasera înțelepciunea practică a vieții transmiteau generațiilor tinere valorile comunitare, atitudinile corecte și setul de principii și reguli morale care întrețineau viața socială din cadrul comunităților. [...]

Psihologul George W. Burns, din școala psihoterapeutică ericksoniană, a identificat șapte caracteristici importante ale poveștilor: sunt interactive; au puterea să educe ascultătorul atrăgându-l în acțiunea narată; activează și antrenează imaginația; îi învață pe copii cum să întâmpine și să rezolve problemele cu care se vor confrunta în viață; îi ajută să descopere mijloacele prin care își vor putea îndeplini obiectivele; poveștile îi învață pe copii cum să ia decizii în mod independent.

În plus, povestirile îl impulsionează pe copil să își descopere abilități noi și să își conștientizeze propriile resurse sufletești și spirituale. Îl învață să accepte situațiile critice sau ireparabile: despărțirea de ființa iubită, singurătatea, situațiile angoasante, necunoscutul, plictiseala, starea de indecizie. Prin identificarea cu eroii pozitivi, povestea îi întărește micului ascultător încrederea în sine: îl învață să fie curajos și încrezător în șansele sale de reușită. Îl deprinde să își fixeze diverse scopuri și să aspire să realizeze lucruri aparent imposibile. Povestea

Îl stimulează pe copil să descopere soluții alternative la problemele cu care este nevoit să se confrunte. [...]

O poveste va fi cu atât mai eficace cu cât ea va fi analizată de copil, susținut de părintele său. Orice poveste poate fi transformată într-un exercițiu de creativitate. Este important ca părintele să îi adreseze câteva întrebări directe precum: „ce personaj ți-a plăcut cel mai mult?”, „care a fost problema principală cu care s-a confruntat eroul principal?”, „cum ai fi procedat tu dacă ai fi fost într-o asemenea situație?”.

Noi, românii, avem o adevărată comoară spirituală: basmele străvechi. Prin intermediul lor, micuții învață să aleagă între bine și rău. Se pot identifica cu eroii năzdrăvani – Feți-logofeți, voinici, haiduci – și pot pleca „peste mări și țări” ca să înfrunte victorios diverși monștri: zmei, balauri. De asemenea, copiii înțeleg că eroii morali sunt întotdeauna susținuți de

tot felul de ajutoare imprevizibile: Sfânta Vineri, Setilă, Ochilă, Flămânzilă, cai înaripați, păsări năzdrăvane. Binele triumfă întotdeauna – aceasta este, poate, cea mai puternică învățătură psihologică și morală a basmelor noastre tradiționale.

ziarulumina.ro

PRIVEGHERE
18 DECEMBRIE | ORA 18⁰⁰

Sf. Mare Mucenic Dimitrie
Sf. Mare Mucenic Pantelimon
Sf. Sfant Mucenic Arhipa
Sf. Sfant Mucenic Haralambie
Sf. Apostol Iuda Tadeul
Sf. Cuvios Nicanor

Ne vom ruga
sfinților noștri ocrotitori
pentru sănătate, liniște, spor în toate și vom înălța
rugăciuni de mulțumire pentru anul ce se încheie.

Acatistul Sfântului Dimitrie, Vecernie cu Litie și Utrenia.

facebook.com/RevistaDimitrios biserica.sf.dumitru.posta www.sfantul.dumitru.posta.ro

„Lăsați cititul, haideți să ne rugăm!”

De multe ori, ne rugăm doar că trebuie să o facem, fără a încerca să ne dăm seama că orice rugăciune este și o convorbire cu Dumnezeu, că fiecare cuvânt pe care îl citim sau spunem este auzit de Dumnezeu. Dumnezeu știe slăbiciunile și neputințele noastre și nu ne cere imposibilul. El dorește numai ca atunci când buzele noastre pronunță cuvinte de rugă, să și ne gândim la El, ca vocea noastră să fie ecoul inimii noastre. Și nu doar atunci când suntem în primejdie sau avem nevoie de ajutorul grabnic al Tatălui Ceresc.

Într-o mănăstire, toți călugării participă la slujba Ceasurilor, când afară se dezlănțuie o furtună teribilă. Tună, fulgeră, vântul şuieră năpraznic, însă călugării continuă să citească nestingheriți. Deodată, un fulger lovește cu putere foarte aproape de sfântul locaș și un tunet grozav zguduie din temelii întreaga biserică. Înăuntru, se lasă liniștea... Deodată, de undeva din spate, se aude vocea speriată a unui frate din mănăstire, care imploră:
– Lăsați cititul, haideți să ne rugăm!

Adaptare după o pildă din volumul *Alte 77 de întâmplări nostime din viața Părinților*, Romeo Petrasciuc, Ed. Agnos 2013, p. 86.

Ceasurile Împărătești în Ajun de Crăciun

Cu toate că Ceasurile sunt slujbe zilnice obișnuite, cele din Ajunul Crăciunului au un conținut deosebit, deși nu diferă mult ca structură. Ele se numesc „Împărătești” datorită solemnității lor, dar și pentru că, în vechime, la oficierea lor în Catedrala din Constantinopol, participa însuși Împăratul Bizanțului alături de Curtea sa.

Și domnitorii români asistau la slujbele Ceasurilor Împărătești înaintea marilor sărbători, oficiate în prezența sau cu participarea mitropolitului, la mănăstirile pe care le ctitoriseră.

basilica.ro

Mersul cu icoana face simțită prezența Fiului Înrupat

Pr. Lect. Dr. Lucian PETROAIA

Mersul cu icoana este ritualul liturgic prin care se vestește în toate casele, tuturor creștinilor, apropierea praznicului Nașterii Domnului Iisus Hristos. Această tradiție misionar-liturgică se menține și astăzi, în aproape toate zonele țării și se constituie într-o temă ce ar trebui studiată aprofundat din punct de vedere istoric, liturgic, misionar. Intrarea icoanei în casele creștinilor semnifică intrarea Domnului Hristos în „casa sufletului”.

Acest ritual este, practic, o ierurgie prin care se aduce vestea Nașterii Domnului și se binecuvântează viața creștinului, acolo, în spațiul ambiental intim: casa unde omul viețuiește. Ca orice slujbă a Bisericii, și această ierurgie are rădăcini biblice. Purtând icoana în case, preotul se aseamănă îngerilor (Luca 2, 13-14) și păstorilor (Luca 2, 15-18, 20), care au adus întregii lumi vestea despre nașterea lui Mesia, în Betleemul Iudeii, precum fusese scris (Isaia 7, 14; Miheia 5, 1). Prin imagine sacră, icoana Nașterii Domnului „consemnează” fidel și definitiv, într-o sintetiză teologică de mare forță, momentul major, unic și sfântor din iconomia mântuirii: Înruparea Fiului lui Dumnezeu. Altfel spus, înomenirea Fiului lui Dumnezeu (Ioan 1, 14; Coloseni 2, 9; Evrei 1, 1-3)

arată menirea înaltă pe care o are „casa cea de lut a sufletului” - trupul fiecărui creștin, chemat să devină, prin Hristos, cer al Lui. Intrarea icoanei în casele creștinilor semnifică, totodată, intrarea Domnului Hristos în „casa sufletului” creștinului pentru a-și face acolo locaș betleemic. Astfel preotul, cel mai de seamă dintre toți colindătorii care merg la casele creștinilor în zilele premergătoare Crăciunului, mărturisește și arată, prin icoana pe care o poartă, adevărul nașterii lui Hristos, atât de plastic relatat în colindele care îl prezintă pe Domnul ca un Colindător-Pelerin ceresc, pe pământ, între oameni.

Această rânduială se poate înțelege mai bine prin similitudine cu lucrarea pe care o împlineau odinioară crainicii împărătești, care vesteau până la marginile împărăției că împăratului i s-a născut fiu - prințul moștenitor - sau prin evocarea acelor „toboșari-vestitori” (numiți „telal-bașa” în timpul domniilor fanariote) care, la noi, la români, anunțau pe la răspântii noile porunci ale domnului. Așa și preotul vestește tuturor, pe bulevarde luminate feeric și pe ulițe, în bordeie sau în case de lux, celor virtuoși și celor păcătoși, deopotrivă, ceea ce Biserica psalmodiază prin graiul Sfântului Grigorie de Nazianz: „Hristos Se naște,

slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă!...”. [...]

- În vederea pregătirii pe care o presupune sărbătoarea Nașterii Domnului - vestită de venirea preotului cu icoana - , toți membrii familiei sunt chemați să contribuie cu ceva. În primul rând, din timp, pe parcursul postului, creștinii își curăță „casa sufletului” prin Spovedanie și primirea Sfintei Împărtășanii. Astfel înfrumusețați duhovnicește, creștinii purced la a face curățenie generală în casă, în curte și în gospodărie. În preziua venirii preotului, de-cu-seară, gospodinele pregătesc bucate de post. În zona de sud și sud-est a țării, se pregătesc „scutecele Domnului”, un preparat special, din foi fine de aluat îmbibate cu miere și arome și umplute cu nucă măcinată. [...]

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, poartă ceremonios pe brațe, în dreptul pieptului, icoana Nașterii Mântuitorului. Când intră în casa creștinului, împreună cu dascălul și cu cei care îl însoțesc, slujitorul sfințit cântă troparul și condacul praznicului Nașterii Domnului - cele două sinteze imnografice, care redau, dens, semnificațiile sărbătorii. Cu icoana Nașterii Domnului, preotul închină casa în cele patru laturi, rar, ritos, începând cu răsăritul, mai precis cu locul unde se află icoanele din cameră. Într-un dialog tainic, haric și aducător de daruri cerești pentru sufletele gazdelor, icoana Nașterii Domnului „salută” astfel micul „altar al familiei”, binecuvântând casa și pe creștinii care viețuiesc acolo. După aceasta, preotul dă icoana celor de față spre sărutare. Toți se închină și slăvesc pe Dumnezeu, pregustând astfel bucuria sărbătorii Nașterii Domnului. [...]

ziaruluminar.ro

Foto: Mircea FLORESCU

Cărți religioase în limba swahili împărțite credincioșilor tanzanieni

Mitropolitul Ilarion de Volokolamsk, președintele Departamentului pentru Relații Externe al Patriarhiei Moscovei, a comentat statisticile care arată creșterea nivelului de persecuții și a numărului crimelor motivate de ură împotriva creștinilor în întreaga lume. După ce a trecut în revistă evenimentele recente din Orientul Apropiat (Siria, Irak) și cele din Africa (Nigeria, Etiopia), unde masacrele creștinilor sunt la ordinea zilei, mitropolitul a deplâns transformarea Europei într-o regiune anti-creștină. Politicile europene au pus accent pe toleranță, dar aceasta s-a făcut nu impunând respectul pentru drepturile diferitelor comunități religioase, ci mai degrabă prin îndepărtarea de aceste comunități. (pravmir.com)

Patriarhul Teofil al III-lea al Ierusalimului a condamnat încercarea eșuată de incendiere a Bisericii Ghetsimani din Ierusalim, denunțând fapta ca un „act radical inspirat de o ideologie extremistă ce urmărește izgonirea creștinilor din

Țara Sfântă”. Patriarhul a făcut apel și la comunitatea internațională de a-și însuși rolul de apărătoare a altarelor creștine și a prezenței creștine în Țara Sfântă. Pe 4 decembrie, un israelian a pătruns în incinta bisericii și a turnat material inflamabil pe stranele de lemn, pe care a încercat să îl aprindă. Din fericire, câțiva palestinieni au reușit să îl oprească și să îl predea poliției israeliene. (orthodoxianewsagency.gr)

Asociația misionară ce funcționează în cadrul Mănăstirii „Sfântul Dionisie” din Olimp a anunțat noi traduceri de texte liturgice în limba swahili (limbă folosită în Estul Africii, în țări precum Tanzania, Uganda, Kenia sau Mozambic). Asociația, înființată în 2017 în scopul întăririi activității misionare ortodoxe în Africa, a terminat de tradus Mineiul, Octoiul, Ceasurile și Molitfelnicul. Anterior, fuseseră traduse deja Sfânta Liturghie, Pavcernița Mică, Paraclisul și Acatistul Născătoarei de Dumnezeu, dar și diverse lucrări precum „Hristos este plinătatea vieții” a Sfântului Porfirie Kavsokalivitul sau „Minunile Sfântului Nectarie”. (orthochristian.com)

Foto: orthodoxianewsagency.gr

Rubrică realizată: Bogdan NICOLAESCU

Vrei să te implic?

Voluntariatul este împlinire și vine din binele pe care îl faci celor din jur.

Dacă vrei să simți bucuria de a fi voluntar, te așteptăm alături de noi! Dacă îți dorești să oferi ajutorul tău semenilor, vino în echipa Asociației UmanitareTadeu!

Voluntariatul începe din copilărie.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731.955.215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

Foto: facebook.com/asociatiatadeu

Foto Coperta 4: Mircea FLORESCU

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.
Vă mulțumim!

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Program liturgic | 14 - 27 decembrie

MARȚI, 15 DECEMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 16 DECEMBRIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 18 DECEMBRIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Priveghere

SÂMBĂȚĂ, 19 DECEMBRIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 20 DECEMBRIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 22 DECEMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

JOI, 24 DECEMBRIE

- > 08:00 - Ceasurile Împărătești, Sfânta Liturghie și Vecernia

VINERI, 25 DECEMBRIE

- (†) Nașterea Domnului (*Crăciunul*)
- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- > 18:00 - Vecernie cu Litie

SÂMBĂȚĂ, 26 DECEMBRIE

- (†) Soborul Maicii Domnului
- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- > 18:00 - Vecernie cu Litie

DUMINICĂ, 27 DECEMBRIE

- † Sf. Ap. Întâiul Mc. și Arhid. Ștefan
- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*dacă sunt anunțate din timp

📍 Strada Franceză nr. 1, sector 3, București
✉ mihaigojgar@yahoo.com
🌐 www.sfantuldumitruropa.ro
📘 facebook.com/revistadimitrios
📷 bisericasf.dumitruropa
🏦 BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001